

Můžete vidět
kolik je katastrof,
častějších a zuřivějších,
všude ve světě,
nejenom
v chudých zemích.
Desítky ostrovů
jsou již pod vodou,
nejméně 18,
a další se potápějí.
Každou hodinu
je v Bangladéši deset domů
pryč, kvůli stoupající hladině
vody, například.
Ano. Stovky tisíc lidí
se musejí
přestěhovat kvůli
stoupající hladině vody,
nebo protože nemají vodu.
Bud' záplava zničí
všechny jejich domy
a úrodu tak,
že nemohou dál žít,
a poté je sucho,
protože nejsou stromy, nic,
co by udrželo vodu, aby
ji pravidelně a rovnoměrně
distribuovalo, takže
voda to všechno
naráz spláchně
a nic ji nezadrží;
jde do oceánu.
A pak se oceán
ohřívá kvůli metanu
a všemu,
a všem těm spláškům
chemikálií, a pak
oceán ohřívá více ledu
a led více taje
a hladina oceánu
stále stoupá. Takže
lidé musejí utíkat buď kvůli
potápějícímu se ostrovu,
nebo stoupající hladině
oceánu, povodni či suchu.
Všechno to jsou extrémny.
Dokonce i v Rusku hořelo,
celý národ
byl v nebezpečí,
protože všechno hořelo.

Museli zastavit
vývoz svých
zemědělských plodin.
Všechny shořely
a oni se báli, že lidé
nebudou mít dost k jídlu,
jejich vlastní lidé.
Vývoz zastavili, všechn
zastavili. Ano.
A pak to má samozřejmě
dopad na druhou zemi,
která nemá jídlo, jež by
mohla importovat z Ruska.
Nedávno [2010] byl v Izraeli
požár. Silný přírodní požár,
nikdy neslyšeli o takové
věci. Mnoho katastrof,
a velká zemětřesení
a velké hurikány
a častěji.
Nemám všechny
informace po ruce,
jen vám říkám,
co si pamatuji.
Je toho příliš mnoho,
abych vám to vše řekla.
A v Saudské Arábii
musejí pít mořskou vodu,
ale mořská voda je plná
ropných výtoků
a dalších chemikálií.
Ropné úniky, unikající ropa.
(Ropa. Páni.)
Například.
Aby sme zachránili planétu,
musíme robiť, čo môžeme.
Musíme sa snažiť čo najviac.
V súčasnosti, každý deň,
keď sa pozrieme do novín,
je tam veľa katastrof.
Katastrofy sú všade.
Milióny ľudí
umierajú hladom
a stávajú sa z nich utečenci.
Nie vojnoví utečenci,
ale utečenci kvôli hladovaniu
a globálnemu otepľovaniu.
O týchto sa nehovorí,
preto je to ešte žalostnejšie.
O vojnových utečencoch

sa vie.
Ak dve strany bojujú a
ľudia utekajú z miesta bojov
ľudia utekajú z miesta bojov,
každý o nich vie.
Ale o utečencov
kvôli „koncu sveta“,
sa nikto nestará.
Za prvé, pretože
nikdy predtým neboli takéto
zákony ani nariadenia.
Ak utečiete kvôli
politickej situácii
alebo kvôli vojne,
ľudia povedia:
„Samozrejme. Váš domov
bol napadnutý,
a vaša krajina
je okupovaná.
Samozrejme, že utekáte.“
Možno je vaše politické
stanovisko odlišné
a nútia vás ho zmeniť,
takže keď utečiete, je to
akceptovateľné pretože také
zákony už boli napísané.
V Ženevskej konvencii
bolo dohodnuté,
že je možné prijať tých,
ku ktorým vtrhla vojna, atď.
ale neboli napísané
o globálnom otepľovaní,
ani pre utečencov z dôvodu
klimatických zmien.
Nepočuli o nich.
Nikto nenapísal také zákony.
Je to niečo nové
a ľudia nevedia,
čo majú robiť.
Vláda je v súčasnosti
dost' šokovaná a zmätená.
Zmätená a stále nevie,
čo má robiť.
Pretože aby vedeli,
čo robiť,
musia sa ľudia,
spoločne stretnúť,
a absolvovať
mnoho stretnutí.
OSN musí zasadať

a aj každá krajina
musí zasadať.
Musia zasadať
krajiny s utečencami,
a tak isto krajiny,
ktoré sa ich chystajú prijať,
musia zasadať, aby zistili,
či je to v poriadku.
Potom možno o pár rokov
budú mať ďalšie stretnutie.
Potom to možno
bude v poriadku.
Kvôli tomuto je to ťažké.
Ne sú takí rýchli, však?
Ľudia to musia prediskutovať
na stretnutí, však?
Musia prediskutovať
súhlasné stanoviská
aj odmietavé stanoviská,
ak niekto nesúhlasí.
Keď takto diskutujú dlhý čas,
potom možno všetci
súhlasia ale nie je to také
jednoduché, pretože je to
niečo nové a stále na to
nie sú zákony.
Takže musia urobiť
zákony a nariadenia:
ktoré krajiny môžu
prijať koľkých utečencov,
a podobne,
ktorí ľudia sú považovaní
za utečencov z dôvodu
klimatických zmien?
Ktorí nie?
Sú dva typy klimatických
utečencov. Tí, ktorí sú
z veľmi teplých oblastí,
môžu byť prijatí, pretože
ide o globálne otepľovanie,
takže to dáva zmysel.
Ak sú z chladných oblastí,
potom nie.
A čo sa týka tých,
ktorí sú z oblastí
s miernym podnebí,
nikto nevie, čo robiť.
Niektoré oblasti nie sú
ani horúce ani chladné,
no pôda zostáva taká slaná,

že sa tam nedá hospodáriť.
Niektorí sú z dôvodu
priveľkého počtu tajfúnov,
takže nemôžu
nič pestovať,
domy sú poničené.
Potom je ešte ťažšie
farmáriť. A ani domy
nemôžu postaviť nanovo,
pretože nemajú peniaze.
Nemajú dokonca nič na
jedenie, takže ako môžu
znovu postaviť domy?
Potom na niektorých
miestach sú záplavy.
Pôvodne bol ten ostrov
v poriadku, ale pretože
hladina mora stúpila
o 1 – 2 metre,
domy sú zaplavené.
Mnoho ostrovov, počula som,
že najmenej 18 ostrovov
bolo zatopených morom.
Mnohé ostrovy
boli zatopené
a sú pod vodou,
ale nikto sa o to nestará,
pretože nikdy neexistoval
zákon, v ktorom by sa
uvádzalo, že ak sa
váš ostrov potopí,
stávate sa utečencom.
Žiadne také pravidlo nie je.
Mnoho z tých ostrovov
je na tom tak.
Nie je iná možnosť
než ísť žiť na iný ostrov.
Avšak keď sa sťahujete preč,
odchádzate s prázdnyimi
rukami, nemáte vôbec nič.
Na niektorých miestach
je pôda príliš slaná,
takže tam nemôžete farmáriť.
Pôda v celej krajine
je príliš slaná.
Potom vláda musí
použiť vodu
na vyčistenie pôdy,
aby mohli hospodáriť.
Dokážete si predstaviť,

koľko je to práce?
Stačí byť len vegetariánom,
aby sa situácia zlepšila.
Musíme se spojiť dohromady,
všichni lidé, kteří se
starají o planetu,
a dát vládám vedieť,
že je čas jednat.
Oni se také
musejí probudit.
Vlády by neměly být
příliš zaměstnány
nořením se
do různých záležitostí,
které nejsou
tak naléhavé, jako je právě
nyní zachraňování planety.
Děkuji Mistryně.
A myslím, že mám
ještě jedno přání,
aby všechny země, které
jsou v příhodnější situaci,
jako např. mají více půdy,
jsou v ekonomicky
příznivější situaci,
aby tyto země přijaly
tzv. klimatické uprchlíky,
protože oni skutečně jsou
uprchlíci, bez výjimky
a bez jakéhokoliv odkladu,
všechny velké země,
schopné země,
by jim měly pomoci se
usadit v jejich zemi,
podporovat je, chránit
a poskytnout jim
všechny možné prostředky,
aby si vybudovali svůj
nový domov,
nebo zemi uvnitř té země.
Jedině konáním tohoto
opravdu ukážeme
ducha bratrství,
skutečně můžeme prohlásit,
že jsme nositeli
světla Boha.
Jakýkoliv národ,
který má vůbec víru v Boha,
musí pomoci slabším
bratrům a sestrám.

Obzvláště, když jsme
my všichni zodpovědní
za globální oteplování,
včetně mě.
Obzvláště, když jsme
my všichni zodpovědní
za globální oteplování,
které způsobilo jejich
současné nesnáze,
a na prvním místě
způsobilo,
že ztratili domovy.
Takže, všechny schopné
země, prosím, musíme jim
pomoci a rychle.
Musíme jim dát půdu,
musíme jim dát
ekonomickou podporu
a všechnu morální podporu
a vůbec všechno,
aby se cítili bezpečně
a opět jako doma v jejich
novém teritoriu.
Situace je opravdu
naléhavá.
A upřímně, každý den
mám obavy
o osud
mnoha lidí,
jako těch, jež žijí
na malých ostrovech,
kde není kam jít.
Je to skutečně tak zoufalé
a pro ty lidi
to musí být velmi děsivé,
a já nevím,
jak je utišit.
Já zkrátka nevím,
co jiného pro ně udělat.
Přeji si a modlím se,
všechny schopné vlády
a velké národy,
prosím, pomozte jim.
Prosím, vezměte je
do své země a nechte je tam
vybudovat stát.
Konec konců, jsou to
lidé jako my a trpí
tak jako my.
Jen se vžijte

do jejich situace, pak
budeme vědět, jak se cítí.
Představte si, že jsme to my.
Představte si, že jsem to já,
představte si, že jste to vy,
kdo je v té situaci.
Jak byste se cítili?
Tak prosím, velké národy,
schopné národy, prosím
dejte jim nějaký kus země.
Nebude to příliš.
Jsou to schopní lidé,
jsou to důstojní lidé,
a rázem
se ocitli bez naděje
a stali se z nich žebráci.
Ale oni znovu povstanou,
když budou mít
dost času a útěchy
a místo, kde se usadit,
pak začnou
znovu svůj život,
a jsem si jistá,
že budou velkým přínosem
i vaší zemi.
Prosím, pro smilování Boží,
pomozte těm lidem,
než bude příliš pozdě.
Nemůžeme tu jen tak
sedět a sledovat, jak se topí.
Děkuji, Mistryně.
Děkuji, pane,
že jste nám to připomenul.
Děkuji vám
mnohokrát, Mistryně.
Doufáme, že uděláme
něco, abychom zastavili
stoupání hladiny oceánů,
jak se to nyní děje,
aby se to nezhoršovalo,
a ostatní země
mohly ještě pomoci
těm které se již potápějí.
V opačném případě,
pokud se všichni potopíme,
pak Bůh nám pomáhej!